

Program studiów**Część A) programu studiów****Efekty uczenia się**

Wydział prowadzący studia:	Wydział Humanistyczny
Kierunek, na którym są prowadzone studia:	filologia romańska
Poziom studiów:	studia drugiego stopnia
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji:	poziom 7
Profil studiów:	ogólnoakademicki
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta:	magister
Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny naukowej lub artystycznej (dyscyplin), do których odnoszą się efekty uczenia się:	Dyscyplina: - literaturoznawstwo (60%) - językoznawstwo (40%) Dyscyplina wiodąca: literaturoznawstwo
Symbol	Po ukończeniu studiów absolwent osiąga następujące efekty uczenia się:
WIEDZA	
K_W01	ma pogłębioną wiedzę ogólną o języku francuskim / wybranym języku romańskim
K_W02	ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę dotyczącą kluczowych zagadnień związanych z językiem francuskim/wybranym językiem romańskim
K_W03	ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę z zakresu językoznawstwa ogólnego i romańskiego
K_W04	ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę o literaturze francuskojęzycznego obszaru kulturowego obejmującą kluczowe zagadnienia
K_W05	ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę z zakresu literaturoznawstwa ogólnego i romańskiego
K_W06	zna główne tendencje rozwojowe filologii
K_W07	ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę dotyczącą terminologii i metodologii (językoznawczych i literaturoznawczych) badań w dziedzinie filologii
K_W08	ma uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie pogłębioną wiedzę szczegółową dotyczącą wybranej problematyki językoznawczej lub literaturoznawczej
K_W09	ma uporządkowaną, pogłębioną wiedzę o wybranych zagadnieniach kultury francuskiej i frankofońskiej (np. media, teatr, film)
K_W10	zna w pogłębionym stopniu specyfikę terminologiczną, metodologiczną i zawodową związaną z wybraną specjalnością/specjalizacją
K_W11	zna i rozumie najważniejsze dylematy współczesnej cywilizacji oraz ich powiązania z zawodem filologa
K_W12	ma pogłębioną wiedzę na temat prawnych i etycznych uwarunkowań działalności zawodowej
K_W13	zna w pogłębionym stopniu wybrane zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości oraz ekonomiczne uwarunkowania działalności zawodowej
UMIEJĘTNOŚCI	
K_U01	potrafi wyszukiwać, analizować i twórczo interpretować informacje z różnych źródeł oraz użytkować je zgodnie z wybraną metodologią badawczą
K_U02	potrafi dobrać i stosować odpowiednie metody badawcze i narzędzia do rozwiązywania typowych problemów badawczych
K_U03	potrafi dostosowywać istniejące metody i narzędzia badawcze do innowacyjnego rozwiązywania nietypowych problemów badawczych, ewentualnie opracowywać nowe metody i narzędzia w tym zakresie
K_U04	potrafi reagować na nieprzewidywalne warunki pracy i dostosowywać do nich metody i narzędzia badawcze

K_U05	potrafi korzystać z zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych w trakcie badań i prezentacji ich wyników
K_U06	potrafi wykorzystywać posiadaną wiedzę do formułowania i testowania hipotez związanych z wybranymi problemami właściwymi dla filologii romańskiej
K_U07	potrafi komunikować się (w mowie i piśmie) z odbiorcami z różnych kręgów przekazując im specjalistyczną wiedzę dotyczącą filologii romańskiej i realizowanych na tym kierunku badań
K_U08	potrafi prowadzić debatę
K_U09	ma umiejętności językowe zgodnie z wymogami poziomu B2+ (z uwzględnieniem specjalistycznej terminologii)
K_U10	potrafi kierować pracą zespołu
K_U11	potrafi pracować w zespole, pełniąc w nim różne role, w tym rolę wiodącą
K_U12	potrafi odpowiednio wyznaczyć priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania
K_U13	umie samodzielnie zdobywać wiedzę i rozwijać swoje umiejętności badawcze
K_U14	potrafi wskazywać innym cele i metody uczenia się przez całe życie
K_U15	umie tłumaczyć z języka polskiego na język francuski/wybrany drugi język romański i odwrotnie
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K_K01	ma umiejętność dokonywania krytycznej oceny posiadanej wiedzy oraz treści udostępnianych z różnych źródeł
K_K02	w sytuacjach zawodowych potrafi pozyskać informacje służące do rozwiązywania problemów poznawczych i praktycznych
K_K03	poczuwa się do odpowiedzialności społecznej, współorganizuje działania na rzecz środowiska społecznego
K_K04	umie inicjować działania na rzecz interesu publicznego (np. popularyzacja wiedzy)
K_K05	docenia dorobek danego zawodu i poczuwa się do odpowiedzialności za niego
K_K06	identyfikuje i rozstrzyga dylematy prawne i etyczne związane z wykonywaniem zawodu
K_K07	wykazuje aktywność w samodzielnym podejmowaniu typowych działań profesjonalnych (praktyki)
K_K08	jest przygotowany w stopniu zaawansowanym do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy

Po ukończeniu studiów absolwent wybierający specjalność nauczycielską osiąga dodatkowo następujące efekty uczenia się przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela języka francuskiego

OGÓLNE EFEKTY UCZENIA SIĘ	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
1.	podstawy filozofii wychowania i aksjologii pedagogicznej, specyfikę głównych środowisk wychowawczych i procesów w nich zachodzących;
2.	klasyczne i współczesne teorie rozwoju człowieka, wychowania, uczenia się i nauczania lub kształcenia oraz ich wartości aplikacyjne;
3.	rolę nauczyciela lub wychowawcy w modelowaniu postaw i zachowań uczniów;
4.	normy, procedury i dobre praktyki stosowane w działalności pedagogicznej (wychowanie przedszkolne, nauczanie w szkołach podstawowych i średnich ogólnokształcących, technikach i szkołach branżowych, szkołach specjalnych i oddziałach specjalnych oraz integracyjnych, w różnego typu ośrodkach wychowawczych oraz kształceniu ustawicznym);
5.	zagadnienie edukacji włączającej, a także sposoby realizacji zasady inkluzji;
6.	zróżnicowanie potrzeb edukacyjnych uczniów i wynikające z nich zadania szkoły dotyczące dostosowania organizacji procesu kształcenia i wychowania;
7.	sposoby projektowania i prowadzenia działań diagnostycznych w praktyce pedagogicznej;
8.	strukturę i funkcje systemu oświaty – cele, podstawy prawne, organizację i funkcjonowanie instytucji edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych, a także alternatywne formy edukacji;
9.	podstawy prawne systemu oświaty niezbędne do prawidłowego realizowania prowadzonych działań edukacyjnych;
10.	prawa dziecka i osoby z niepełnosprawnością;
11.	zasady bezpieczeństwa i higieny pracy w instytucjach edukacyjnych, wychowawczych i opiekuńczych oraz odpowiedzialności prawnej nauczyciela w tym zakresie, a także zasady udzielania pierwszej pomocy;
12.	procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego oraz ich prawidłowości i zakłócenia;
13.	podstawy funkcjonowania i patologie aparatu mowy, zasady emisji głosu, podstawy funkcjonowania narządu wzroku i równowagi;
14.	treści nauczania i typowe trudności uczniów związane z ich opanowaniem;
15.	metody nauczania i doboru efektywnych środków dydaktycznych, w tym zasobów internetowych, wspomagających nauczanie przedmiotu lub prowadzenie zajęć, z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
1.	obserwować sytuacje i zdarzenia pedagogiczne, analizować je z wykorzystaniem wiedzy pedagogiczno-psychologicznej oraz proponować rozwiązania problemów;
2.	adekwatnie dobierać, tworzyć i dostosowywać do zróżnicowanych potrzeb uczniów materiały i środki, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz metody pracy w celu samodzielnego projektowania i efektywnego realizowania działań pedagogicznych, dydaktycznych, wychowawczych i opiekuńczych;
3.	rozpoznawać potrzeby, możliwości i uzdolnienia uczniów oraz projektować i prowadzić działania wspierające integralny rozwój uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w procesie kształcenia i wychowania oraz w życiu społecznym;
4.	projektować i realizować programy nauczania z uwzględnieniem zróżnicowanych potrzeb edukacyjnych uczniów;
5.	projektować i realizować programy wychowawczo-profilaktyczne w zakresie treści i działań wychowawczych i profilaktycznych skierowanych do uczniów, ich rodziców lub opiekunów i nauczycieli;
6.	tworzyć sytuacje wychowawczo-dydaktyczne motywujące uczniów do nauki i pracy nad sobą, analizować ich skuteczność oraz modyfikować działania w celu uzyskania pożądanych efektów wychowania i kształcenia;
7.	podejmować pracę z uczniami rozbudzającą ich zainteresowania i rozwijającą ich uzdolnienia, właściwie dobierać treści nauczania, zadania i formy pracy w ramach samokształcenia oraz promować osiągnięcia uczniów;
8.	rozwijać kreatywność i umiejętność samodzielnego, krytycznego myślenia uczniów;

9.	skutecznie animować i monitorować realizację zespołowych działań edukacyjnych uczniów;
10.	wykorzystywać proces oceniania i udzielania informacji zwrotnych do stymulowania uczniów w ich pracy nad własnym rozwojem;
11.	monitorować postępy uczniów, ich aktywność i uczestnictwo w życiu społecznym szkoły;
12.	pracować z dziećmi ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym z dziećmi z trudnościami adaptacyjnymi związanymi z doświadczeniem migracyjnym, pochodzącymi ze środowisk zróżnicowanych pod względem kulturowym lub z ograniczoną znajomością języka polskiego;
13.	odpowiedzialnie organizować pracę szkolną oraz pozaszkolną ucznia, z poszanowaniem jego prawa do odpoczynku;
14.	skutecznie realizować działania wspomagające uczniów w świadomym i odpowiedzialnym podejmowaniu decyzji edukacyjnych i zawodowych;
15.	poprawnie posługiwać się językiem polskim i poprawnie oraz adekwatnie do wieku uczniów posługiwać się terminologią przedmiotu;
16.	posługiwać się aparatem mowy zgodnie z zasadami emisji głosu;
17.	udzielać pierwszej pomocy;
18.	samodzielnie rozwijać wiedzę i umiejętności pedagogiczne z wykorzystaniem różnych źródeł, w tym obcojęzycznych, i technologii.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

1.	posługiwania się uniwersalnymi zasadami i normami etycznymi w działalności zawodowej, kierując się szacunkiem dla każdego człowieka;
2.	budowania relacji opartej na wzajemnym zaufaniu między wszystkimi podmiotami procesu wychowania i kształcenia, w tym rodzicami lub opiekunami ucznia, oraz włączania ich w działania sprzyjające efektywności edukacyjnej;
3.	porozumiewania się z osobami pochodzącymi z różnych środowisk i o różnej kondycji emocjonalnej, dialogowego rozwiązywania konfliktów oraz tworzenia dobrej atmosfery dla komunikacji w klasie szkolnej i poza nią;
4.	podejmowania decyzji związanych z organizacją procesu kształcenia w edukacji włączającej;
5.	rozpoznawania specyfiki środowiska lokalnego i podejmowania współpracy na rzecz dobra uczniów i tego środowiska;
6.	projektowania działań zmierzających do rozwoju szkoły lub placówki systemu oświaty oraz stymulowania poprawy jakości pracy tych instytucji;
7.	pracy w zespole, pełnienia w nim różnych ról oraz współpracy z nauczycielami, pedagogami, specjalistami, rodzicami lub opiekunami uczniów i innymi członkami społeczności szkolnej i lokalnej.

SZCZEGÓŁOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

D/E. Przygotowanie dydaktyczne do nauczania pierwszego lub kolejnego przedmiotu lub prowadzenia pierwszych lub kolejnych zajęć

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

D.1/E.1.W1.	miejsce danego przedmiotu lub rodzaju zajęć w ramowych planach nauczania na poszczególnych etapach edukacyjnych;
D.1/E.1.W2.	podstawę programową danego przedmiotu, cele kształcenia i treści nauczania przedmiotu lub prowadzonych zajęć na poszczególnych etapach edukacyjnych, przedmiot lub rodzaj zajęć w kontekście wcześniejszego i dalszego kształcenia, strukturę wiedzy w zakresie przedmiotu nauczania lub prowadzonych zajęć oraz kompetencje kluczowe i ich kształtowanie w ramach nauczania przedmiotu lub prowadzenia zajęć;
D.1/E.1.W3.	integrację wewnątrz- i międzyprzedmiotową; zagadnienia związane z programem nauczania – tworzenie i modyfikację, analizę, ocenę, dobór i zatwierdzanie oraz zasady projektowania procesu kształcenia oraz rozkładu materiału;

D.1/E.1.W4.	kompetencje merytoryczne, dydaktyczne i wychowawcze nauczyciela, w tym potrzebę zawodowego rozwoju, także z wykorzystaniem technologii informacyjno-komunikacyjnej, oraz dostosowywania sposobu komunikowania się do poziomu rozwoju uczniów i stymulowania aktywności poznawczej uczniów, w tym kreowania sytuacji dydaktycznych; znaczenie autorytetu nauczyciela oraz zasady interakcji ucznia i nauczyciela w toku lekcji; moderowanie interakcji między uczniami; rolę nauczyciela jako popularyzatora wiedzy oraz znaczenie współpracy nauczyciela w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym;
D.1/E.1.W5.	konwencjonalne i niekonwencjonalne metody nauczania, w tym metody aktywizujące i metodę projektów, proces uczenia się przez działanie, odkrywanie lub dociekanie naukowe oraz pracę badawczą ucznia, a także zasady doboru metod nauczania typowych dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć;
D.1/E.1.W6.	metodykę realizacji poszczególnych treści kształcenia w obrębie przedmiotu lub zajęć – rozwiązania merytoryczne i metodyczne, dobre praktyki, dostosowanie oddziaływań do potrzeb i możliwości uczniów lub grup uczniowskich o różnym potencjale i stylu uczenia się, typowe dla przedmiotu lub rodzaju zajęć błędy uczniowskie, ich rolę i sposoby wykorzystania w procesie dydaktycznym;
D.1/E.1.W7.	organizację pracy w klasie szkolnej i grupach: potrzebę indywidualizacji nauczania, zagadnienie nauczania interdyscyplinarnego, formy pracy specyficzne dla danego przedmiotu lub rodzaju zajęć: wycieczki, zajęcia terenowe i laboratoryjne, doświadczenia i konkursy oraz zagadnienia związane z pracą domową;
D.1/E.1.W8.	sposoby organizowania przestrzeni klasy szkolnej, z uwzględnieniem zasad projektowania uniwersalnego: środki dydaktyczne (podręczniki i pakiety edukacyjne), pomoce dydaktyczne – dobór i wykorzystanie zasobów edukacyjnych, w tym elektronicznych i obcojęzycznych, edukacyjne zastosowania mediów i technologii informacyjno-komunikacyjnej; myślenie komputacyjne w rozwiązywaniu problemów w zakresie nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć; potrzebę wyszukiwania, adaptacji i tworzenia elektronicznych zasobów edukacyjnych i projektowania multimediów;
D.1/E.1.W9.	metody kształcenia w odniesieniu do nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć, a także znaczenie kształtowania postawy odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej;
D.1/E.1.W10.	rolę diagnozy, kontroli i oceniania w pracy dydaktycznej; ocenianie i jego rodzaje: ocenianie bieżące, semestralne i roczne, ocenianie wewnętrzne i zewnętrzne; funkcje oceny;
D.1/E.1.W11.	egzaminami kończące etap edukacyjny i sposoby konstruowania testów, sprawdzianów oraz innych narzędzi przydatnych w procesie oceniania uczniów w ramach nauczanego przedmiotu;
D.1/E.1.W12.	diagnozę wstępną grupy uczniowskiej i każdego ucznia w kontekście nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć oraz sposoby wspomagania rozwoju poznawczego uczniów; potrzebę kształtowania pojęć, postaw, umiejętności praktycznych, w tym rozwiązywania problemów, i wykorzystywania wiedzy; metody i techniki skutecznego uczenia się; metody strukturyzacji wiedzy oraz konieczność powtarzania i utrwalania wiedzy i umiejętności;
D.1/E.1.W13.	znaczenie rozwijania umiejętności osobistych i społeczno-emocjonalnych uczniów: potrzebę kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów oraz budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów, a także kształtowania kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych;
D.1/E.1.W14.	warsztat pracy nauczyciela; właściwe wykorzystanie czasu lekcji przez ucznia i nauczyciela; zagadnienia związane ze sprawdzaniem i ocenianiem jakości kształcenia oraz jej ewaluacją, a także z koniecznością analizy i oceny własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej;
D.1/E.1.W15.	potrzebę kształtowania u ucznia pozytywnego stosunku do nauki, rozwijania ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej, logicznego i krytycznego myślenia, kształtowania motywacji do uczenia się danego przedmiotu i nawyków systematycznego uczenia się, korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu, oraz przygotowania ucznia do uczenia się przez całe życie przez stymulowanie go do samodzielnej pracy.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
D.1/E.1.U1.	identyfikować typowe zadania szkolne z celami kształcenia, w szczególności z wymaganiami ogólnymi podstawy programowej oraz z kompetencjami kluczowymi;
D.1/E.1.U2.	przeanalizować rozkład materiału;

D.1/E.1.U3.	identyfikować powiązania treści nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć z innymi treściami nauczania;
D.1/E.1.U4.	dostosować sposób komunikacji do poziomu rozwojowego uczniów;
D.1/E.1.U5.	kreować sytuacje dydaktyczne służące aktywności i rozwojowi zainteresowań uczniów oraz popularyzacji wiedzy;
D.1/E.1.U6.	podejmować skuteczną współpracę w procesie dydaktycznym z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym;
D.1/E.1.U7.	dobierać metody pracy klasy oraz środki dydaktyczne, w tym z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnej, aktywizujące uczniów i uwzględniające ich zróżnicowane potrzeby edukacyjne;
D.1/E.1.U8.	merytorycznie, profesjonalnie i rzetelnie oceniać pracę uczniów wykonywaną w klasie i w domu;
D.1/E.1.U9.	skonstruować sprawdzian służący ocenie danych umiejętności uczniów;
D.1/E.1.U10.	rozpoznać typowe dla nauczanego przedmiotu lub prowadzonych zajęć błędy uczniowskie i wykorzystać je w procesie dydaktycznym;
D.1/E.1.U11	przeprowadzić wstępną diagnozę umiejętności ucznia.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
D.1/E.1.K1.	adaptowania metod pracy do potrzeb i różnych stylów uczenia się uczniów;
D.1/E.1.K2.	popularyzowania wiedzy wśród uczniów i w środowisku szkolnym oraz pozaszkolnym;
D.1/E.1.K3.	zachęcania uczniów do podejmowania prób badawczych oraz systematycznej aktywności fizycznej;
D.1/E.1.K4.	promowania odpowiedzialnego i krytycznego wykorzystywania mediów cyfrowych oraz poszanowania praw własności intelektualnej;
D.1/E.1.K5.	kształtowania umiejętności współpracy uczniów, w tym grupowego rozwiązywania problemów;
D.1/E.1.K6.	budowania systemu wartości i rozwijania postaw etycznych uczniów oraz kształtowania ich kompetencji komunikacyjnych i nawyków kulturalnych;
D.1/E.1.K7.	rozwijania u uczniów ciekawości, aktywności i samodzielności poznawczej oraz logicznego i krytycznego myślenia;
D.1/E.1.K8.	kształtowania nawyku systematycznego uczenia się i korzystania z różnych źródeł wiedzy, w tym z Internetu;
D.1/E.1.K9.	stymulowania uczniów do uczenia się przez całe życie przez samodzielną pracę.
D.2/E.2. Praktyki zawodowe	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
D.2/E.2.W1.	zadania dydaktyczne realizowane przez szkołę lub placówkę systemu oświaty;
D.2/E.2.W2.	sposób funkcjonowania oraz organizację pracy dydaktycznej szkoły lub placówki systemu oświaty;
D.2/E.2.W3.	rodzaje dokumentacji działalności dydaktycznej prowadzonej w szkole lub placówce systemu oświaty.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
D.2/E.2.U1.	wyciągnąć wnioski z obserwacji pracy dydaktycznej nauczyciela, jego interakcji z uczniami oraz sposobu planowania i przeprowadzania zajęć dydaktycznych; aktywnie obserwować stosowane przez nauczyciela metody i formy pracy oraz wykorzystywane pomoce dydaktyczne, a także sposoby oceniania uczniów oraz zadawania i sprawdzania pracy domowej;
D.2/E.2.U2.	zaplanować i przeprowadzić pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych serię lekcji lub zajęć;
D.2/E.2.U3.	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno- -pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczone w czasie praktyk.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
D.2/E.2.K1.	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy dydaktycznej oraz rozwijania umiejętności wychowawczych.

Uwaga!

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 lipca 2019 roku w sprawie standardu przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela, wybór specjalności nauczycielskiej jest możliwy po udokumentowaniu wcześniejszego osiągnięcia poniższych efektów uczenia się z zakresu przygotowania psychologiczno-pedagogicznego oraz podstaw dydaktyki i emisji głosu. Brakujące efekty można osiągnąć uczęszczając dodatkowo na wybrane zajęcia ze studentami I stopnia studiów (podania w tej sprawie, poprzedzone opinią Wydziałowego Koordynatora ds. Studiów Nauczycielskich, należy kierować do Prodziekana ds. Studenckich).

SZCZEGÓŁOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Przygotowanie psychologiczno-pedagogiczne	
B.1. Psychologia	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
B.1.W1	podstawowe pojęcia psychologii: procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowę i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, rolę uwagi, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania, zdolności i uzdolnienia, psychologię różnych indywidualnych – różnice w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego;
B.1.W2.	proces rozwoju ucznia w okresie dzieciństwa, adolescencji i wczesnej dorosłości: rozwój fizyczny, motoryczny i psychoseksualny, rozwój procesów poznawczych (myślenie, mowa, spostrzeganie, uwaga i pamięć), rozwój społeczno-emocjonalny i moralny, zmiany fizyczne i psychiczne w okresie dojrzewania, rozwój wybranych funkcji psychicznych, normę rozwojową, rozwój i kształtowanie osobowości, rozwój w kontekście wychowania, zaburzenia w rozwoju podstawowych procesów psychicznych, teorie integralnego rozwoju ucznia, dysharmonie i zaburzenia rozwojowe u uczniów, zaburzenia zachowania, zagadnienia: nieśmiałości i nadpobudliwości, szczególnych uzdolnień, zaburzeń funkcjonowania w okresie dorastania, obniżenia nastroju, depresji, krystalizowania się tożsamości, dorosłości, identyfikacji z nowymi rolami społecznymi, a także kształtowania się stylu życia;
B.1.W3.	teorię spostrzegania społecznego i komunikacji: zachowania społeczne i ich uwarunkowania, sytuację interpersonalną, empatię, zachowania asertywne, agresywne i uległe, postawy, stereotypy, uprzedzenia, stres i radzenie sobie z nim, porozumiewanie się ludzi w instytucjach, reguły współdziałania, procesy komunikowania się, bariery w komunikowaniu się, media i ich wpływ wychowawczy, style komunikowania się uczniów i nauczyciela, bariery w komunikowaniu się w klasie, różne formy komunikacji – autoprezentację, aktywne słuchanie, efektywne nadawanie, komunikację niewerbalną, porozumiewanie się emocjonalne w klasie, porozumiewanie się w sytuacjach konfliktowych;
B.1.W4.	proces uczenia się: modele uczenia się, w tym koncepcje klasyczne i współczesne ujęcia w oparciu o wyniki badań neuropsychologicznych, metody i techniki uczenia się z uwzględnieniem rozwijania metapoznania, trudności w uczeniu się, ich przyczyny i strategie ich przezwyciężania, metody i techniki identyfikacji oraz wspomagania rozwoju uzdolnień i zainteresowań, bariery i trudności w procesie komunikowania się, techniki i metody usprawniania komunikacji z uczniem oraz między uczniami;
B.1.W5.	zagadnienia autorefleksji i samorozwoju: zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja i rozwój, indywidualne strategie radzenia sobie z trudnościami, stres i nauczycielskie wypalenie zawodowe.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
B.1.U1.	obserwować procesy rozwojowe uczniów;
B.1.U2.	obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania;
B.1.U3.	skutecznie i świadomie komunikować się;
B.1.U4.	porozumieć się w sytuacji konfliktowej;
B.1.U5.	rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się;
B.1.U6.	identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań;
B.1.U7.	radzić sobie ze stresem i stosować strategie radzenia sobie z trudnościami;
B.1.U8.	zaplanować działania na rzecz rozwoju zawodowego na podstawie świadomej autorefleksji i informacji zwrotnej od innych osób.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
B.1.K1.	autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowym;

B.1.K2.	wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych.
B.2. Pedagogika	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
B.2.W1.	system oświaty: organizację i funkcjonowanie systemu oświaty, podstawowe zagadnienia prawa oświatowego, krajowe i międzynarodowe regulacje dotyczące praw człowieka, dziecka, ucznia oraz osób z niepełnosprawnościami, znaczenie pozycji szkoły jako instytucji edukacyjnej, funkcje i cele edukacji szkolnej, modele współczesnej szkoły, pojęcie ukrytego programu szkoły, alternatywne formy edukacji, zagadnienie prawa wewnątrzszkolnego, podstawę programową w kontekście programu nauczania oraz działania wychowawczo-profilaktyczne, tematykę oceny jakości działalności szkoły lub placówki systemu oświaty;
B.2.W2.	rolę nauczyciela i koncepcje pracy nauczyciela: etykę zawodową nauczyciela, nauczycielską pragmatykę zawodową – prawa i obowiązki nauczycieli, zasady odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy i za bezpieczeństwo oraz ochronę zdrowia uczniów, tematykę oceny jakości pracy nauczyciela, zasady projektowania ścieżki własnego rozwoju zawodowego, rolę początkującego nauczyciela w szkolnej rzeczywistości, uwarunkowania sukcesu w pracy nauczyciela oraz choroby związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela;
B.2.W3.	wychowanie w kontekście rozwoju: ontologiczne, aksjologiczne i antropologiczne podstawy wychowania; istotę i funkcje wychowania oraz proces wychowania, jego strukturę, właściwości i dynamikę; pomoc psychologiczno-pedagogiczną w szkole – regulacje prawne, formy i zasady udzielania wsparcia w placówkach systemu oświaty, a także znaczenie współpracy rodziny ucznia i szkoły oraz szkoły ze środowiskiem pozaszkolnym;
B.2.W4.	zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela: obowiązki nauczyciela jako wychowawcy klasy, metodykę pracy wychowawczej, program pracy wychowawczej, style kierowania klasą, ład i dyscyplinę, poszanowanie godności dziecka, ucznia lub wychowanka, różnicowanie, indywidualizację i personalizację pracy z uczniami, funkcjonowanie klasy szkolnej jako grupy społecznej, procesy społeczne w klasie, rozwiązywanie konfliktów w klasie lub grupie wychowawczej, animowanie życia społeczno-kulturalnego klasy, wspieranie samorządności i autonomii uczniów, rozwijanie u dzieci, uczniów lub wychowanków kompetencji komunikacyjnych i umiejętności społecznych niezbędnych do nawiązywania poprawnych relacji; pojęcia integracji i inkluzji; sytuację dziecka z niepełnosprawnością fizyczną i intelektualną w szkole ogólnodostępnej, problemy dzieci z zaburzeniami ze spektrum autyzmu i ich funkcjonowanie, problemy dzieci zaniedbanych i pozbawionych opieki oraz szkolną sytuację dzieci z doświadczeniem migracyjnym; problematykę dziecka w sytuacji kryzysowej lub traumatycznej; zagrożenia dzieci i młodzieży: zjawiska agresji i przemocy, w tym agresji elektronicznej, oraz uzależnień, w tym od środków psychoaktywnych i komputera, a także zagadnienia związane z grupami nieformalnymi, podkulturami młodzieżowymi i sektami;
B.2.W5.	sytuację uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi: specjalne potrzeby edukacyjne uczniów i ich uwarunkowania (zakres diagnozy funkcjonalnej, metody i narzędzia stosowane w diagnozie), konieczność dostosowywania procesu kształcenia do specjalnych potrzeb edukacyjnych uczniów (projektowanie wsparcia, konstruowanie indywidualnych programów) oraz tematykę oceny skuteczności wsparcia uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi;
B.2.W6.	zasady pracy z uczniem z trudnościami w uczeniu się; przyczyny i przejawy trudności w uczeniu się, zapobieganie trudnościom w uczeniu się i ich wczesne wykrywanie, specyficzne trudności w uczeniu się – dysleksja, dysgrafia, dysortografia i dyskalkulia oraz trudności w uczeniu się wynikające z dysfunkcji sfery percepcyjno-motorycznej oraz zaburzeń rozwoju zdolności, w tym językowych i arytmetycznych, i sposoby ich przezwyciężania; zasady dokonywania diagnozy nauczycielskiej i techniki diagnostyczne w pedagogice;
B.2.W7.	doradztwo zawodowe: wspomaganie ucznia w projektowaniu ścieżki edukacyjno- -zawodowej, metody i techniki określania potencjału ucznia oraz potrzebę przygotowania uczniów do uczenia się przez całe życie.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
B.2.U1.	wybrać program nauczania zgodny z wymaganiami podstawy programowej i dostosować go do potrzeb edukacyjnych uczniów;
B.2.U2.	zaprojektować ścieżkę własnego rozwoju zawodowego;
B.2.U3.	formułować oceny etyczne związane z wykonywaniem zawodu nauczyciela;
B.2.U4.	nawiązywać współpracę z nauczycielami oraz ze środowiskiem pozaszkolnym;

B.2.U5.	rozpoznawać sytuację zagrożeń i uzależnień uczniów;
B.2.U6.	zdiagnozować potrzeby edukacyjne ucznia i zaprojektować dla niego odpowiednie wsparcie;
B.2.U7.	określić przybliżony potencjał ucznia i doradzić mu ścieżkę rozwoju.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
B.2.K1.	okazywania empatii uczniom oraz zapewniania im wsparcia i pomocy;
B.2.K2.	profesjonalnego rozwiązywania konfliktów w klasie szkolnej lub grupie wychowawczej;
B.2.K3.	samodzielnego pogłębiania wiedzy pedagogicznej;
B.2.K4.	współpracy z nauczycielami i specjalistami w celu doskonalenia swojego warsztatu pracy.
B.3. Praktyki zawodowe	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
B.3.W1.	zadania charakterystyczne dla szkoły lub placówki systemu oświaty oraz środowisko, w jakim one działają;
B.3.W2.	organizację, statut i plan pracy szkoły, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego;
B.3.W3.	zasady zapewniania bezpieczeństwa uczniom w szkole i poza nią.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
B.3.U1.	wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze;
B.3.U2.	wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów;
B.3.U3.	wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas;
B.3.U4.	wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich;
B.3.U5.	zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych;
B.3.U6.	analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich prowadzących zajęcia w zakresie przygotowania psychologiczno-pedagogicznego, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczane w czasie praktyk.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
B.3.K1.	skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.
C. Podstawy dydaktyki i emisja głosu	
W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:	
C.W1.	usytuowanie dydaktyki w zakresie pedagogiki, a także przedmiot i zadania współczesnej dydaktyki oraz relację dydaktyki ogólnej do dydaktyk szczegółowych;
C.W2.	zagadnienie klasy szkolnej jako środowiska edukacyjnego: style kierowania klasą, problem ładu i dyscypliny, procesy społeczne w klasie, integrację klasy szkolnej, tworzenie środowiska sprzyjającego postępom w nauce oraz sposób nauczania w klasie zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego;
C.W3.	współczesne koncepcje nauczania i cele kształcenia – źródła, sposoby ich formułowania oraz ich rodzaje; zasady dydaktyki, metody nauczania, treści nauczania i organizację procesu kształcenia oraz pracy uczniów;
C.W4.	zagadnienie lekcji jako jednostki dydaktycznej oraz jej budowę, modele lekcji i sztukę prowadzenia lekcji, a także style i techniki pracy z uczniami; interakcje w klasie; środki dydaktyczne;
C.W5.	konieczność projektowania działań edukacyjnych dostosowanych do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów, w szczególności możliwości psychofizycznych oraz tempa uczenia się, a także potrzebę i sposoby wyrównywania szans edukacyjnych, znaczenie odkrywania oraz rozwijania predyspozycji i uzdolnień oraz zagadnienia związane z przygotowaniem uczniów do udziału w konkursach i olimpiadach przedmiotowych; autonomię dydaktyczną nauczyciela;

C.W6.	sposoby i znaczenie oceniania osiągnięć szkolnych uczniów: ocenianie kształtujące w kontekście efektywności nauczania, wewnątrzszkolny system oceniania, rodzaje i sposoby przeprowadzania sprawdzianów i egzaminów zewnętrznych; tematykę oceny efektywności dydaktycznej nauczyciela i jakości działalności szkoły oraz edukacyjną wartość dodaną;
C.W7.	znaczenie języka jako narzędzia pracy nauczyciela: problematykę pracy z uczniami z ograniczoną znajomością języka polskiego lub zaburzeniami komunikacji językowej, metody porozumiewania się w celach dydaktycznych – sztukę wykładania i zadawania pytań, sposoby zwiększania aktywności komunikacyjnej uczniów, praktyczne aspekty wystąpień publicznych – poprawność językową, etykę języka, etykietę korespondencji tradycyjnej i elektronicznej oraz zagadnienia związane z emisją głosu – budowę, działanie i ochronę narządu mowy i zasady emisji głosu.
W zakresie umiejętności absolwent potrafi:	
C.U1.	zidentyfikować potrzeby dostosowania metod pracy do klasy zróżnicowanej pod względem poznawczym, kulturowym, statusu społecznego lub materialnego;
C.U2.	zaprojektować działania służące integracji klasy szkolnej;
C.U3.	dobierać metody nauczania do nauczanych treści i zorganizować pracę uczniów;
C.U4.	wybrać model lekcji i zaprojektować jej strukturę;
C.U5.	zaplanować pracę z uczniem zdolnym, przygotowującą go do udziału w konkursie przedmiotowym lub współzawodnictwie sportowym;
C.U6.	dokonać oceny pracy ucznia i zaprezentować ją w formie oceny kształtującej;
C.U7.	posługiwać się zgodnie z zasadami aparatem emisji głosu;
C.U8.	poprawnie posługiwać się językiem polskim.
W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:	
C.K1.	twórczego poszukiwania najlepszych rozwiązań dydaktycznych sprzyjających postępom uczniów;
C.K2.	skutecznego korygowania swoich błędów językowych i doskonalenia aparatu emisji głosu.

Część B) programu studiów

Opis procesu prowadzącego do uzyskania efektów uczenia się

Wydział prowadzący studia:	Wydział Humanistyczny
Kierunek, na którym są prowadzone studia:	filologia romańska
Poziom studiów:	studia drugiego stopnia
Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji:	poziom 7
Profil studiów:	ogólnoakademicki
Przyporządkowanie kierunku do dyscypliny naukowej lub artystycznej (dyscyplin), do których odnoszą się efekty uczenia się:	Dyscyplina: - literaturoznawstwo (60%) - językoznawstwo (40%) Dyscyplina wiodąca: literaturoznawstwo
Forma studiów:	studia stacjonarne
Liczba semestrów:	4 (cztery)
Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie:	120
Łączna liczba godzin zajęć dydaktycznych:	810
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:	magister
Wskazanie związku programu studiów z misją i strategią UMK:	Program studiów drugiego stopnia filologii romańskiej umożliwia studentom nabycie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych o charakterze interdyscyplinarnym w ramach szerokiej oferty dydaktycznej w odniesieniu do dyscyplin: literaturoznawstwa i językoznawstwa. Znajomość języka francuskiego oraz drugiego języka romańskiego, w połączeniu z kształceniem w zakresie języka francuskiego specjalistycznego oraz przekładu, zapewnia absolwentom kierunku wybór różnorodnych ścieżek kariery zawodowej. Studenci doskonalą umiejętności językowe i zdobywają wiedzę na zajęciach prowadzonych przez kompetentną kadrę oraz gości na Wydziale a także w partnerskich uczelniach za granicą. Jest to możliwe dzięki licznym umowom w ramach programu Erasmus+ i wpisuje się w strategię umiędzynarodowienia UMK. Wybór specjalności nauczycielskiej pozwala natomiast zdobyć uprawnienia do wykonywania zawodu nauczyciela języka francuskiego jako obcego w szkołach podstawowych i ponadpodstawowych. Włączanie studentów w działalność naukową, organizacyjną i promocyjną kierunku oraz wydziału, przygotowuje ich nie tylko do podjęcia pracy zawodowej lub uczestnictwa w stażach krajowych i zagranicznych lecz także do kontynuacji nauki na studiach humanistycznych trzeciego stopnia.

Przedmioty/grupy zajęć wraz z zakładanymi efektami uczenia się

Grupy przedmiotów	Przedmiot	Zakładane efekty uczenia się	Formy i metody kształcenia zapewniające osiągnięcie efektów uczenia się.	Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta
Grupa I: literaturoznawstwo	Frankofonia	Wiedza: K_W02, K_W04, K_W05, K_W08, K_W09, K_W11 Student ma pogłębioną wiedzę o języku i kulturze, z uwzględnieniem terminologii i metodologii specjalistycznych oraz o ich zastosowaniu w działalności zawodowej. Umiejętności:	Formy zajęć: konwersatoria, ćwiczenia laboratoria Metody: wyszczególnione w sylabusach (m.in.: analiza	Zgodne z założeniami przyjętymi w sylabusach (np. esej, egzamin ustny/pisemny, prezentacja multimedialna, sprawdzian ze znajomości słownictwa i terminologii
	Stylistyka języka francuskiego			
	Przekład tekstów literackich			

Studenci rozliczani są w systemie rocznym.

Grupy przedmiotów	Przedmiot	Treści programowe
Grupa I: literaturoznawstwo	Frankofonia	Problemy poruszane na zajęciach dotyczą specyfiki historycznej, literackiej, językowej i kulturowej krajów frankofońskich. Praca na zajęciach ma na celu rozwój kompetencji socjokulturowej, socjolingwistycznej oraz interkulturowej studentów. Jako podstawowy materiał dydaktyczny dobrano teksty charakterystyczne dla wybranych przestrzeni kulturowych frankofonii. Zajęcia odbywają się w języku francuskim w oparciu o autentyczne teksty i dokumenty (np. teksty literackie, piosenki, filmy, artykuły, etc.).
	Stylistyka języka francuskiego	Rozpoznawanie dominanty stylistycznej różnych typów tekstów poprzez ćwiczenia polegające na lekturze oraz tworzeniu tekstów o konkretnym nacechowaniu stylistycznym w języku francuskim. Tłumaczenie i komentowanie fragmentów tekstów z zachowaniem zadanych reguł i proponowanych figur retorycznych. Utrwalenie struktur gramatycznych i leksykalnych. Uwrażliwienie na rozbieżności słowotwórcze, znaczeniowe i pozajęzykowe.
	Przekład tekstów literackich	Celem zajęć jest doskonalenie przez studentów umiejętności tłumaczenia tekstów literackich oraz pogłębienie znajomości podstawowych pojęć, słownictwa i wybranych elementów stylu literackiego.
Grupa II: językoznawstwo	Gramatyka tekstu w praktyce	Zajęcia laboratoryjne mają na celu przyswojenie przez studenta wiedzy i umiejętności dotyczących teoretycznych i praktycznych aspektów gramatyki tekstów. Zajęcia łączą w sobie zatem przyswajanie wiedzy teoretycznej z praktyczną analizą wybranych tekstów na poziomie C1.
	Francuski biznesowy	Różne formy ćwiczeń i tekstów prowadzą do pogłębienia znajomości studiowanych zagadnień i specjalistycznego słownictwa biznesowego, a także przybliżają specyfikę wybranych procedur i dokumentacji przedsiębiorstwa.
	Francuski prawniczy z elementami tłumaczeń przysięgłych	Doskonalenie przez studentów umiejętności tłumaczenia tekstów specjalistycznych z dziedziny prawa i administracji. Celem zajęć jest pogłębienie znajomości podstawowych zasad przekładoznawstwa w dziedzinie tłumaczeń przysięgłych, pojęć, słownictwa i wybranych elementów stylu właściwego dla tłumaczeń przysięgłych
	Przekład tekstów specjalistycznych	Doskonalenie przez studentów umiejętności tłumaczenia tekstów specjalistycznych z dziedziny administracji, prawa, publicystyki i innych dziedzin naukowych. Nauka korzystania z dostępnych w Internecie źródeł i słowników. Celem zajęć jest pogłębienie znajomości pojęć, słownictwa i wybranych elementów stylu administracyjnego, prawnego, prawniczego, medycznego, naukowego. Student nie tylko oswoi się ze słownictwem specjalistycznym, ale wypracuje też techniki pracy, pozna podstawy metodologii traduktologicznych oraz praktyczne narzędzia stosowane w życiu zawodowym tłumacza.
	Drugi język romański (hiszpański/włoski)	Student rozwija umiejętności językowe w zakresie gramatyki i leksyki. W zakresie gramatyki poznaje poszczególne struktury fleksyjne i składniowe, w zakresie leksyki zapoznaje się ze słownictwem poprzez określone działy

		tematyczne (np. praca, święta, zagadnienia kulturowo-cywilizacyjne). Student doskonali swoją znajomość języka poprzez komunikaty zarówno pisane, jak i mówione, których stopień trudności dostosowany jest do danego poziomu gramatyczno-leksykalnego (grupa początkująca/grupa zaawansowana).
Grupa III: Przedmioty specjalizacyjne	Proseminarium przedmiotowe z zakresu językoznawstwa/ literaturoznawstwa	<p>Z zakresu językoznawstwa:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zapoznanie studentów z przedmiotem i celem badań semantyki - wzbogacenie wiedzy językoznawczej o aparat pojęciowy wykorzystywany w semantyce - wykazanie, iż badania semantyczne mają zastosowanie praktyczne (gramatyka opisowa, dydaktyka, leksykografia, traduktologia) - zapoznanie studentów z różnymi podejściami stosowanymi w semantyce, jak: semantyka w ujęciu tradycyjnym, pragmatyka, kognitywizm, połączenie semantyki ze składnią itd. - zwrócenie uwagi na wieloaspektowy charakter analizy semantycznej - na przykładzie języków francuskiego i polskiego wdrożenie do badań porównawczych przy definiowaniu znaczeń <p>Z zakresu literaturoznawstwa:</p> <p>Les cours portent sur les théories littéraires principales du XXe siècle, telles que le poststructuralisme, la déconstruction, la critique féministe, gender studies, animal studies etc. Les étudiants font connaissance des méthodologies de la recherche littéraire les plus récentes, souvent à caractère interdisciplinaire (liant la littérature à la philosophie, la sociologie, l'anthropologie). Grâce aux instruments théoriques, ils sont capables d'effectuer une interprétation approfondie des œuvres littéraires à partir de différents points de vue et approches théoriques. L'analyse des textes théoriques et littéraires sert d'occasion pour développer l'esprit critique chez les étudiants</p>
	Seminarium magisterskie (językoznawstwo/ literaturoznawstwo)	<p>Z zakresu językoznawstwa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. przygotowanie studenta do samodzielnych badań naukowych nad językiem francuskim oraz do badań porównawczych pomiędzy językiem francuskim i polskim 2. wzbogacenie wiedzy na temat teorii oraz metodologii wykorzystywanych w językoznawstwie, a także zwrócenie uwagi na konieczność stosowania aparatu pojęciowego – zgodnie z dziedziną 3. rozwinięcie umiejętności pozyskiwania literatury naukowej oraz dokonywania właściwego wyboru ze źródeł istniejących 4. rozwinięcie umiejętności rozumienia specyficznego typu dyskursu (dyskursu naukowego) 5. przekazanie wiedzy na temat kryteriów doboru materiału językowego tj. doboru odpowiedniego do celu badań korpusu (ustnego lub tekstowego) 6. wyrobienie u studentów umiejętności określenia własnego korpusu badawczego (reprezentatywnego dla analizowanego zjawiska) na podstawie wybranych lektur 7. kształtowanie umiejętności analizy i syntezy 8. przypomnienie wiedzy na temat wymogów formalnych stosowanych w pracach naukowych 9. ukazanie praktycznych zastosowań badań językoznawczych 10. rozwinięcie umiejętności komunikacji w grupie oraz współpracy z promotorem 11. (4 semestr) dopracowanie i sfinalizowanie aktywności wokół pracy magisterskiej. Student, pod opieką naukową

		<p>promotora, redaguje i koryguje poszczególne części pracy magisterskiej.</p> <p>Z zakresu literaturoznawstwa: W semestrze I studenci zapoznają się ze szczegółowymi zasadami i wymogami dotyczącymi przygotowania pracy magisterskiej w języku francuskim (cele pracy magisterskiej, struktura, forma i zasady redakcyjne, w tym specyfika typografii francuskiej i konwencji stylistycznych stosowanych w pracach z zakresu literaturoznawstwa), metodami zbierania i wykorzystywania bibliografii; określają problem i korpus badawczy, definiują temat pracy. W semestrze II promotor omawia ze studentami szczegółowo metody badawcze stosowane do analizy poszczególnych problemów badawczych wybranych przez studentów oraz precyzyjny plan całej pracy. Studenci przedstawiają wyniki poszukiwań bibliograficznych i konfrontacji własnych lektur i hipotez z zebranym materiałem teoretycznym i krytycznym. W semestrach III i IV promotor analizuje ze studentami wartość merytoryczną, metodologię i aspekty redakcyjne poszczególnych części dysertacji magisterskich. Studenci przygotowani są do egzaminu dyplomowego.</p>
<p>Grupa IV: Przedmioty specjalnościowe</p>	<p>Przy wyborze specjalności ogólnej: Wykład monograficzny z zakresu językoznawstwa romańskiego</p> <p>Wykład monograficzny z zakresu literaturoznawstwa romańskiego</p> <p>Kultura języka dla tłumaczy</p>	<p>Wykłady mają na celu pogłębienie - w stosunku do wiedzy i umiejętności uzyskanych na Wstępie do językoznawstwa lub przedmiotach równoważnych ze studiów pierwszego stopnia - wiedzy i umiejętności studenta z zakresu nauk językoznawczych. Wykłady poświęcone są wybranym zagadnieniom analizy językoznawczej; student poznaje podstawową terminologię i metodologię opisu językoznawczego w języku francuskim, a także podstawowe kierunki zainteresowań współczesnego językoznawstwa, także francuskiego.</p> <p>Zajęcia poświęcone są dialogowi sztuki słowa i obrazu, a ich celem jest określenie w jakim stopniu można porównać język literacki i malarski. Badanie związków pomiędzy dwoma rodzajami sztuki obejmuje twórczość Marguerite Yourcenar, a w szczególności jej powieść zatytułowaną "Kamień filozoficzny". Wśród ilustracji, których chronologia pokrywa się z czasem narracji powieści przypadającym na epokę Renesansu, znajdą się obrazy z początku XV-go wieku aż po dzieła z wieku XVII-go takich artystów jak: Hieronim Bosch, Piotr Breughel, Jan Van Eyck, Albrecht Dürer, Leonardo da Vinci, Michał-Anioł czy Giorgione. Analizując podobieństwa występujące między literaturą a sztukami plastycznymi spróbujemy sprawdzić, czy wspólna jest poetyka języków literackiego i malarskiego oraz czy podobne są intencje twórcze artystów. Kryterium porównawcze środków wyrazu artystycznego stanowią tu operacje intelektualne, które mogą być wspólne przy tworzeniu dzieł należących do różnych dziedzin sztuki.</p> <p>Materiał zajęć obejmuje dwa, łączące się ze sobą, obszary: poprawność językową i ćwiczenia ze stosowania języka (stylistyka, pisemne tłumaczenie z j. francuskiego na j. polski, a także język specjalistyczny: sceniczny i teatralny, gwary językowe, język nowych mediów). Ze względu na specjalizacyjny charakter zajęć kwestie teoretyczne (zasady) i ćwiczenia z zakresu poprawności językowej służą realizacji zadań praktycznych, które zajmują większość zajęć. W części praktycznej studenci przygotowują propozycje tłumaczeń, które omawiane są i weryfikowane w grupie (na tym</p>

	<p>Wybrane zagadnienia komunikacji językowej i kulturowej</p> <p>Specjalizacja (językoznawcza/ literaturoznawcza)</p> <p>Stylistyka języka francuskiego – warsztaty</p> <p>Elementy tłumaczeń ustnych / Francuski dyplomacji i polityki</p>	<p>materiale powtarzane są zagadnienia poprawnościowe, doskonała stylistyka, precyzja wyrażania się, a także umiejętności sporządzania przekładu).</p> <p>Celem jest pogłębienie wiedzy i umiejętności studenta studiów drugiego stopnia w zakresie zagadnień nauki o komunikacji i komunikowaniu w odniesieniu do nauk kulturoznawczych.</p> <p>W zakresie językoznawstwa: Zajęcia mają na celu powtórzenie i poszerzenie wiedzy studentów nt. językoznawstwa i przekładoznawstwa.</p> <p>W zakresie literaturoznawstwa: Problèmes abordés en cours: 1. Paratexte 2. Titre 3. Préface 4. Incipit 5. Narrateur 6. Discours 7. Temporalité 8. Description 9. Transtextualité</p> <p>1. Rozpoznawanie dominandy stylistycznej różnych typów tekstów oraz przekształcanie i tworzenie tekstów o konkretnym nacechowaniu stylistycznym według podziału: vocabulaire précis, vocabulaire adéquat, vocabulaire varié. 2. Wzbogacenie słownictwa i utrwalenie struktur gramatyczno-leksykalnych. 3. Utrwalenie znajomości francuskich wyrażeń idiomatycznych i zwrotów frazeologicznych. 4. Uwrażliwienie na rozbieżności słowotwórcze i znaczeniowe (tzw. faux amis). 5. Correct/incorrect - ćwiczenia stylistyczne na wybranych przykładach.</p> <p>Celem zajęć jest doskonalenie przez studentów umiejętności tłumaczenia ustnego, pogłębienie znajomości podstawowych pojęć, słownictwa i wybranych elementów stylu właściwego dla tłumaczeń ustnych zarówno oficjalnych jak i nieoficjalnych. Studenci uczą się z typowych zwrotów używanych w języku mówionym z zakresu polityki, dyplomacji i życia społecznego oraz tłumaczą wypowiedzi z życia codziennego i zawodowego. Podczas zajęć studenci będą przygotowywać się do różnego rodzaju tłumaczeń ustnych oraz ćwiczyć tłumaczenia konsekwentne z notacją i bez, a vista i „szeptanki”. Ponadto studenci przedstawiają wystąpienia w języku polskim i francuskim z zakresu polityki, dyplomacji i życia społecznego.</p>
--	---	--

	<p>Przy wyborze specjalności nauczycielskiej: Dydaktyka języka francuskiego</p> <p>Specjalizacja (językoznawcza/ literaturoznawcza)</p> <p>Elementy tłumaczeń ustnych / Francuski dyplomacji i polityki</p> <p>Praktyki metodyczne</p>	<p>Zajęcia ćwiczeniowe wprowadzają studentów w tematykę dydaktyki języków obcych z uwzględnieniem specyfiki języka francuskiego jako obcego (FLE) i innych języków. Studenci poznają główne nurty teoretyczne i ich praktyczne odzwierciedlenie w metodach oraz technikach nauczania języków obcych. Korzystając z własnego, uczniowskiego doświadczenia, studenci przygotowują się do wejścia w środowisko klasy językowej w aktualnie obowiązujących standardach nauczania. Poznają tradycyjne i mniej konwencjonalne metody oraz techniki i strategie uczenia się/ style nauczania z dostosowaniem do potrzeb uczniów w różnych przedziałach wiekowych i z różnym potencjałem oraz możliwościami.</p> <p>W zakresie językoznawstwa: Zajęcia mają na celu powtórzenie i poszerzenie wiedzy studentów nt. językoznawstwa i przekładoznawstwa.</p> <p>W zakresie literaturoznawstwa: 1) teoretyczne wprowadzenie do problematyki intertekstualności i semiotyki 2) analiza w intertekstualnej i semiotycznej perspektywie realizacji wybranego/yh (spośród listy podanych) motywów literackich. 1) introduction théorique à l'intertextualité et la sémiotique 2) analyses dans une perspective intertextuelle et sémiotique de la réalisation des motifs littéraires (choisis parmi les propositions données).</p> <p>Celem zajęć jest doskonalenie przez studentów umiejętności tłumaczenia ustnego, pogłębienie znajomości podstawowych pojęć, słownictwa i wybranych elementów stylu właściwego dla tłumaczeń ustnych zarówno oficjalnych jak i nieoficjalnych. Studenci uczą się z typowych zwrotów używanych w języku mówionym z zakresu polityki, dyplomacji i życia społecznego oraz tłumaczą wypowiedzi z życia codziennego i zawodowego. Podczas zajęć studenci będą przygotowywać się do różnego rodzaju tłumaczeń ustnych oraz ćwiczyć tłumaczenia konsekwentne z notacją i bez, a vista i „szeptanki”. Ponadto studenci przedstawiają wystąpienia w języku polskim i francuskim z zakresu polityki, dyplomacji i życia społecznego.</p> <p>"Celem praktyk zawodowych w grupach zajęć jest zdobywanie doświadczenia związanego z pracą dydaktyczno-wychowawczą nauczyciela i konfrontowanie nabytej wiedzy z zakresu dydaktyki szczegółowej (metodyki nauczania) z rzeczywistością pedagogiczną. Jeżeli przedmiot jest nauczany lub rodzaj zajęć jest prowadzony zarówno w szkole podstawowej, jak i ponadpodstawowej, praktyki zawodowe odbywają się w obu typach szkół."</p> <p>(ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO z dnia 25 lipca 2019)</p>
Grupa V: Przedmioty z zakresu nauk	Wykłady lub inne przedmioty do wyboru z zakresu nauk społecznych	zgodnie z wybranym przedmiotem

społecznych		
Przedmiot dodatkowy	Elementy bezpieczeństwa i higieny pracy (szkolenie podstawowe)	Prowadzone w formie e-learningu szkolenia dla studentów z Elementów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ergonomii są działaniami profilaktycznymi Uczelni w zakresie bezpiecznych zachowań studentów w miejscu ich nauki i przebywania oraz uświadomienie konieczności profilaktyki zawodowej. Szkolenie ogólne zawiera następujące treści: - potencjalne zagrożenia w miejscu nauki i przebywania, - czynniki szkodliwe dla zdrowia, uciążliwe i niebezpieczne - profilaktyka - wprowadzenie do ergonomii, - ochrona przeciwpożarowa, - zasady pierwszej pomocy Ogólnym celem szkolenia jest ograniczenie narażenia w środowisku przebywania, ograniczenie prawdopodobieństwa lub częstotliwości występowania niekorzystnych dla zdrowia zmian chorobowych.

Program studiów obowiązuje od semestru zimowego roku akademickiego 2026/2027.